

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

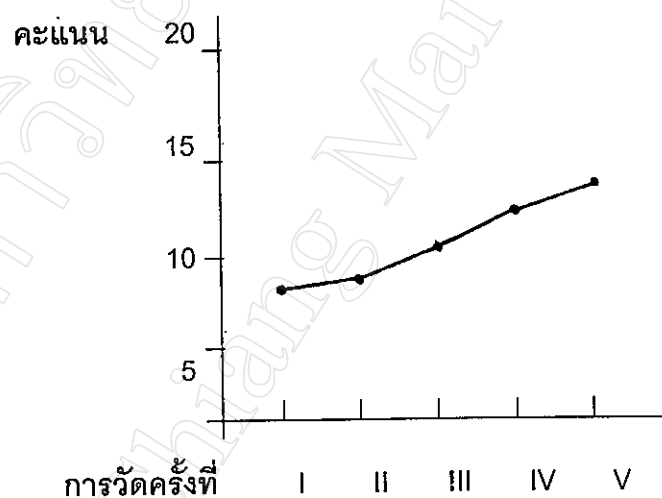
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูด การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาฉบับภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 36 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง – พูด (อ 021 ค) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษจากการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับนิทานที่ผู้เรียนเขียนขึ้นหลังจากที่ได้ฟังนิทานแต่ละเรื่อง จำนวน 5 เรื่อง และแบบวัดความสามารถทางการเขียนนิทานภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เขียนขึ้นด้วยตนเองหลังจากได้ฟังนิทานที่ครูเล่าให้ฟังจำนวน 5 เรื่อง และใช้แบบสอบถามความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด มีข้อความสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวน 5 ข้อ ก่อนและหลังการเรียนรู้การสอนสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติและด้วยวิธีการบรรยายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงคะแนนความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาฉบับภาษาอังกฤษแต่ละเรื่องซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 1, กราฟ 1, ตาราง 2 และกราฟ 2

ตาราง 1 แสดงคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการแสดงบทบาทสมมติหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาฉบับภาษาอังกฤษแต่ละเรื่อง

การทดลอง	คะแนนเต็ม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ)	ค่าร้อยละ
ครั้งที่ 1	20	8.47	42.35
ครั้งที่ 2	20	8.86	44.30
ครั้งที่ 3	20	10.05	50.25
ครั้งที่ 4	20	11.42	57.10
ครั้งที่ 5	20	13.86	69.80

กราฟ 1 แสดงคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการแสดงบทบาทสมมติหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาฉบับภาษาอังกฤษแต่ละเรื่อง

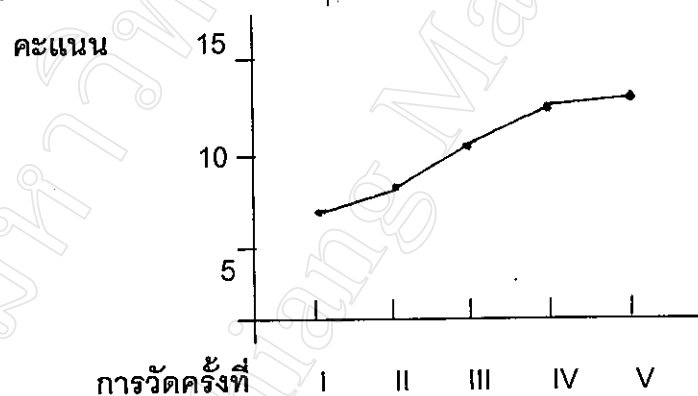

จากตาราง 1 และกราฟ 1 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และ ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการเรียนครั้งที่ 1 ถึง การเรียนครั้งที่ 5 พบว่านักเรียนสามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ในการพูด จากครั้งที่ 3 ถึง ครั้งที่ 5 เท่านั้น แต่ในภาพรวมคะแนนที่ได้จากการเรียนครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 5 นักเรียนทำคะแนนได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในแต่ละครั้ง

ตาราง 2 แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนนิทานภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาฉบับภาษาอังกฤษแต่ละเรื่อง

การทดลอง	คะแนนเต็ม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ)	ค่าร้อยละ
ครั้งที่ 1	15	7.17	47.80
ครั้งที่ 2	15	8.33	55.53
ครั้งที่ 3	15	10.83	72.20
ครั้งที่ 4	15	12.77	85.13
ครั้งที่ 5	15	12.97	86.46

กราฟ 2 แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ โดยใช้ นิทานพื้นบ้านล้านนาฉบับภาษาอังกฤษแต่ละเรื่อง

จากตาราง 2 และกราฟ 2 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และ ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการเขียนครั้งที่ 1 ถึง การเขียนครั้งที่ 5 พบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ในการเขียน จากครั้งที่ 2 ถึง ครั้งที่ 5 เท่านั้น แต่ ในภาพรวมคะแนนที่ได้จากการเรียนครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 5 นักเรียนทำคะแนนได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในแต่ละครั้ง

ตอนที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยคิดจากร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบในการตอบแบบสอบถามความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาซึ่งผลการศึกษานี้แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยคิดจากร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบในการตอบแบบสอบถามความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา

ข้อความ	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบในการตอบแบบสอบถาม							
	ระดับความตระหนัก / ก่อนการเรียนรู้				ระดับความตระหนัก / หลังการเรียนรู้			
	การรับรู้	การตอบสนอง	การเห็นคุณค่า	การจัดระบบคุณค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การเห็นคุณค่า	การจัดระบบคุณค่า
1. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคม หรือชมรมต่างๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น	-	16.80	-	-	-	83.20	-	-
2. นักเรียนและครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการรักษาไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่น	-	28.00	-	-	-	83.20	-	-
3. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทมากขึ้นในการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนละเอียดและขาดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนของตนเอง	-	16.80	-	-	-	72.22	-	-

ข้อความ	คำร้อยละของนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบในการตอบแบบสอบถาม							
	ระดับความตระหนัก / ก่อนการเรียนรู้				ระดับความตระหนัก / หลังการเรียนรู้			
	การรับรู้	การตอบสนอง	การเห็นคุณค่า	การจัดระบบคุณค่า	การรับรู้	การตอบสนอง	การเห็นคุณค่า	การจัดระบบคุณค่า
4. ปัญหาของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนมักเกิดมาจากค่านิยมในวัฒนธรรม หรือวรรณกรรมตะวันตกของผู้สอนและผู้เรียน	-	-	11.20	-	-	-	72.22	-
5. นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างไรบ้าง (อธิบาย)	-	-	-	5.60	-	-	-	66.66

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา โดยแยกระดับความตระหนักของนักเรียนในแต่ละข้อความที่กำหนดให้ ดังนี้

ข้อ 1 ข้อความ: ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมหรือชมรมต่างๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ก่อนการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 6 คน (16.80%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 1 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการตอบสนอง และหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 30 คน (83.20%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 1 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการตอบสนองเช่นกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับการตอบสนองเพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้คือ สมาชิกของสมาคมหรือชมรมต่างๆ เหล่านี้จะช่วยส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งเป็นแรงกระตุ้นให้คนในสังคมมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมิให้สูญหายไป จากเหตุผลที่

นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าของ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้และสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญา ท้องถิ่นได้ในระดับที่ 2 : การตอบสนอง โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ยังคงอยู่ในระดับเดิมแต่มีจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบเพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้

ข้อ 2 ข้อความ : นักเรียนและครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการรักษาไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่น

ก่อนการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 10 คน (28.00%) ที่ให้เหตุผลใน การตอบคำถามข้อ 2 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับ การตอบสนอง และหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 30 คน(83.20%) ที่ให้ เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 2 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ ในระดับการตอบสนองเช่นกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าภูมิปัญญา ท้องถิ่นในระดับการตอบสนองเพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้ คือ ครู เป็นผู้ที่สามารถ ถ่ายทอดและปลูกฝังความคิดเกี่ยวกับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นให้นักเรียนใน ชั้นเรียนและนักเรียนจะเป็นผู้สืบทอดความคิดเหล่านั้นอีกทั้งเป็นผู้อนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ เผยแพร่ให้แก่คนรุ่นต่อไปได้ศึกษา จากเหตุผลที่นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้ เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้และสามารถ จัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นระดับที่ 2 : การตอบสนอง โดยระดับของความ ตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเดิมแต่มีจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบ เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้

ข้อ 3 ข้อความ : ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทมากขึ้นในการเรียนการสอนทำให้ ผู้สอนละเอียดและขาดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนของตนเอง

ก่อนการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 6 คน (16.80%) ที่ให้ เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 3 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ ในระดับการตอบสนองและหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 30 คน (83.20%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 3 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการตอบสนองเช่นกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับการตอบสนองเพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้ คือ เนื้อหาที่ครูนำมาสอนในชั้นเรียนมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนขนาดใหญ่ที่อยู่ในตัวเมือง อย่างไรก็ตามมีนักเรียนจำนวน 12 คน (33.60%) ที่ให้เหตุผลประกอบไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่ายังมีครูผู้สอนบางท่านมีการนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนของตนเอง จากเหตุผลที่นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้และสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นระดับที่ 2 : การตอบสนอง โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเดิมแต่มีจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบเพิ่มขึ้นหลังการเรียน

ข้อ 4 ข้อความ : ปัญหาของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน มักเกิดมาจากค่านิยมในวัฒนธรรม หรือวรรณกรรมตะวันตกของผู้สอนและผู้เรียน

ก่อนการเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 4 คน (11.20%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 4 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการเห็นคุณค่า และหลังการเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 26 คน (72.22%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 4 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการเห็นคุณค่าเช่นกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับการเห็นคุณค่าเพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้ คือ เนื้อหาที่ผู้สอนนำมาสอนนักเรียนนั้นมาจากความต้องการและความสนใจที่จะเรียนของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ จากเหตุผลที่นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้และสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นระดับที่ 3 : การเห็นคุณค่า โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเดิมแต่มีจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบเพิ่มขึ้นหลังการเรียน

ข้อ 5 ข้อความ : นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างไรบ้าง (อธิบาย)

ก่อนการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 2 คน (5.60%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 5 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการจัดระบบคุณค่า และหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนจำนวน 24 คน (66.66%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อ 5 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ในระดับการจัดระบบคุณค่าเช่นกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับการเห็นคุณค่าเพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้ คือ การปลูกฝังจิตสำนึกในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นให้แก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปเป็นสิ่งที่ควรกระทำและเป็นวิธีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ดีที่สุดเมื่อทุกคนเห็นคุณค่าก็จะช่วยกันสงวนรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไปและควรปลูกฝังจิตสำนึกดังกล่าวทั้งในโรงเรียนและในครอบครัว จากเหตุผลที่นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้สามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นระดับที่ 4 : การจัดระบบคุณค่า โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเดิมแต่มีจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบเพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา นักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับการตอบสนอง การเห็นคุณค่า และการจัดระบบคุณค่า และความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนทั้ง 3 ระดับนี้เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านล้านนา